

בעזרה ש"ת

קריכה אר
נפשי גאולה

פרשת ויצא תשפ"ו

• גליון ק"כ •

מאמר הכנה לקידוש:

מאירים לך, תקח!

מצוות הפירוש:

יש ה' במקום הזה - מחוץ לכתלי בית המדרש

מעשה מיוחד שרוצה לעבוד את ה':

השיוחה עם ישעיה - פרק ו'

סיפורי מעשיות:

לשם מה נבראה הקנאה?

נעים אלימלך:

איך בוראים עולמות חדשים?

תרומתך תסייע בעדנו להמשיך ולהאיר
בגאולה פרטית לעוד ועוד נשמות ישראל

לע"נ
ר' זאב מאיר ב"ר יחזקאל גרין ז"ל
נלב"ע
י"א מרחשון תשפ"ו

לתרומות להנצחות, לע"נ או לרגל שמחה
וכן להערות והארות ולקבלת הגליון
ניתן לפנות למחבר הר"ר יחיאל יהושע פרישמן
בפל' 052-766-2543 בדוא"ל k7662543@gmail.com
וכן במערכת 'נדרים פלוס' 'נפשי גאלה'
לשאלת רבים! ניתן לקבל קבלה מוכרת לצרכי מס.

עריכה וכתבה: ר' פנחס גרינבוים: 052-7694649

עיצוב ועימוד: גפנים - 052-7648003 cmg9090@gmail.com

מאירים לך, תקח!

אחר, אחרי שעם ישראל זכה לאורות גדולים כל כך של דרך החסידות וכבר יודעים ומשיגים את גדלות ה' הנוראה והנפלאה, מדוע זה הם אינם עובדים את ה' עם ההשגות הללו? ! למה הם לא לומדים ומתפללים עם אותם השגות? ! על דבר זה נצטער אותו צדיק ונאלץ לשבת בכלא עד שנמתקו הדינים.

נמצא אפוא שכמעשה אביו בעל התניא כן גם מעשהו של האדמו"ר האמצעי, שתיקן בייסוריו את הפגם שהיה בדור. שומה עלינו אם כן להתבונן ביום זה ולהתעורר להבין על מה מסר אותו צדיק את נפשו.

הנה מגיע ובא יום שבת קודש, ביום זה אנו מעידים על כך שה' יתברך ברא את כל העולם ואין עוד מלבדו. עכשיו אנחנו מכירים בגדלות ה' ושוכתים מתוך הכרה בגדולתו. אהה! הכל הוא רק אלוקות! אין עוד מלבדו!

אבל יכול יהודי לשאול את עצמו, מה יוצא לי מכל זה? הרי אני נמצא היכן שאני נמצא, עם כל התאוות והמדות הרעות. זה אמנם יפה ונחמד לברוח לזמן מה מהמציאות העגומה, אבל מה

ביום ט' כסלו הוא יום הולדתו וכן יומא דהילולא של האדמו"ר האמצעי מחב"ד – בנו של הרה"ק בעל התניא וכן יומא דהילולא דיליה וביום י' כסלו חוגגים בחצר ליובאוויטש את גאולתו ביום זה מבית הכלא, ונקבע אותו יום למשתה ושמחה כדוגמת יום י"ט כסלו יום גאולת אביו.

וידוע שהרה"ק בעל התניא זי"ע אמר כי ישיבתו בכלא לא הייתה עבור עניין פרטי שלו וגם לא עבור החסידות והחסידים שלו בלבד, אלא היה באותו זמן קטרוג על כל דרך הבעל שם טוב, והוא היה השליח ציבור לכך, וכאשר הוא יצא מהכלא נמתקו הדינים, ובזכות זה זוכים אנו להחיות את נפשנו ונשמותינו באור החסידות עד עצם היום הזה. כל התורות העמוקות והיסודיות לדעת את ה' ולהבין את גודל אהבתו אלינו, את כל זה פעל בעל התניא ביושבו בכלא.

עתה יש להתבונן על מה ולמה הוצרך גם בנו רבי דב בער זי"ע לשבת בכלא?

על השאלה הזו ענה הרבי בעצמו והסביר שבאותו זמן היה קטרוג

הגיעו לאמונה בה' ובמשה עבדו, וזכו להאמין לא רק במציאות ה', אלא אף גם בדברי משה רבנו שגילה להם את אהבת ה' אליהם!

בתחילה הם אמנם לא הצליחו להבין איך זה יכול להיות, והרי הם עבדים בני עבדים כבר כמה דורות. אבל בסופו של דבר הצליח משה רבנו לשכנע אותם, ויאמן העם.

וכמו שזה היה בגלות מצרים, כך זה חוזר על עצמו גם כעת בגלות הארוכה שאנחנו נמצאים בה. לכאן מופיע ומאיר אורו של הבעל שם טוב הקדוש אשר מנסה לשכנע אותנו ולהסביר לנו מי אנחנו. להכניס את אור הגאולה אל תוך חשכת הגלות! כך אנחנו לומדים, איך לזכות לכל הפחות לגאולת הנפש, גם אם עדיין לא זכינו לגאולה השלימה.

לכן מזכירים לנו כעת את יציאת מצרים, היות והדרך לזכות לקדושת השבת היא רק על ידי האמונה ביציאת מצרים, דהיינו מתוך האמונה שכשם שה' יתברך הוציא אותי מטומאת מצרים, כך גם בוודאי הוא יזכני לגאולה פרטית כעת בכח קדושת השבת!

זהו יסוד מרכזי ועיקרי ביותר בתורת החסידות, להאמין בקדושה של כל מצוה, ובפרט בקדושת השבת אשר בכוחה לרומם ולהעלות גם את היהודי הרחוק ביותר.

יוצא לי מזה באמת? ואולי לא צריך כל כך הרבה לחשוב על עצמי ולחשוב יותר על ה'? אבל אם אני לא אעצור וארשה לעצמי למלאות את תאוותי, הרי יש בזה חסרון בגילוי השכינה.

הנה אנו אומרים בקידוש בליל שבת 'זכר ליציאת מצרים', ויש להבין מה העניין המיוחד שביציאת מצרים כעת הזו.

ונקדים בתפילה שנהוג בתפוצות ישראל לאומרה קודם הקידוש 'ושיויתי ה' לקראתי שתרחמני עוד בגלותי לגאלני'. [אשר אגב אורחא נאמר שעל תיבות אלו הוטבעו אדני יסודותיו של הגליון דנן 'נפשי גאלה']. כי יש גאולה מושלמת, דהיינו לצאת לגמרי מהגלות. לגאולה הזו אנחנו מחכים כבר כאלפיים שנה, ונזכה שתהיה בקרוב ממש.

אבל הבעל שם טוב בא לעולם כדי לגלות משהו אחר, לגלות את גאולת הנפש הפרטית של כל אחד ואחד! זוהי דרך החסידות, לחיות עם הגאולה עוד בטרם בא הגואל בצורה מושלמת.

אבל איך שייך לחיות את הגאולה כאשר עדיין נמצאים במצרים? ובכן ראשית יש לזכור שכבר היו דברים מעולם, וכי גם במצרים היה קשה ליהודים להאמין שהם אכן עתידים להיגאל. אבל בסופו של דבר הם

ותחתם ללבוש מחלצות, בגדי תפארה
מתוך מחשבות של אמונה ואין עוד
מלבדו, והרגשות של אהבת ה' אשר
בחר בנו!

אחר הדברים והאמת האלו נבין היטב
את הקטרוג הגדול שעלול להתעורר
כאשר הקב"ה מגלה ומאיר אור נפלא
כל כך, והאדם בוחר ומעדיף להישאר
בחושך. מגלים לך סודות כמוסים
ונפלאים, תשתמש בהם!

אם עדיין לא הגיע זמן הגאולה
השלימה והכללית, תחטוף לפחות את
הגאולה הפרטית בשתי ידיים! תעשה
קידוש! אם לא בכוחך שלך, לך בכוחם
של הצדיקים!

ולכן אומרים זכר ליציאות מצרים!
הדרך לזכות להיכנס לקדושת שבת
קודש הוא רק בכח אמונת יציאות
מצרים, דהיינו להאמין שיכול ה'
להוציא אותי גם מתוך טומאת מצרים
ואם כן וודאי גאולה פרטית עכשיו
להיכנס להרגיש ולחיות עם קדושת
שבת קודש יכול הוא לתת לי

אין ספק שלשם כך נדרשת הכנה
דרכה, יהודי שמתכוון לשבת כראוי,
יכול בקלות יתר להיכנס אל מעמקי
קדושתה ותפארתה. אבל שבת הרי
קביעא וקיימא, על כן גם מי שלא זכה
להתכונן מספיק, מכל מקום ברגע
שנכנסת השבת נדרש ממנו רק להסיר
מעליו את לבושי החול, כל המחשבות,
דיבורים ומעשים שאינם של קודש,

• גאולת הנפש למעשה •

הבעל שם טוב הקדוש ותלמידיו מאירים לנו את אור הגאולה בתוך חשכת הגלות, על ידי שהם
מזריחים בליבותינו את אור ה' יתברך ואת האהבה הגדולה שה' יתברך אוהב כל יהודי. כאשר
ניתנת בידנו ההזדמנות להיגאל על כל פנים גאולה פרטית, עלינו לתפוס את ההזדמנות בשתי
ידיים, כדי שחלילה לא תהיה עלינו תביעה על כך משמים.

לשם מה נבראה הקנאה?

סיפורי מעשיות

והנה באמת מן הראוי שהם יקחו את הנקודה הזאת של הנקיות לעצמם ויתחילו לעשות את כל מעשיהם הטובים יחד עם הנקודה הזו. אלא שכאן יש להם נסיון גדול לרצות להעלים את היופי של הזולת כדי שלא ירכשו לעצמם מתחרים... אך לו חכמו יבינו זאת כי מה יצא הדבר לעורר את ליבם לעבודת אמת! כמסופר על הרבי ר' אלימלך זי"ע שראה את אחיו הרבי ר' זושא זי"ע מתלהב עד מאוד בעבודת ה', והוא שאלו כיצד זכה לכך. ענה לו הרר"ז אני איני אלא כמו עבד, כל מה שזכיתי אינו כלום, אבל אתה שהינך גדול בתורה ועבודה באמת, עד כמה תגדל מעלתך כשתזכה לאור האמת. ומקובל שבעקבות דיבורים אלו התקרר הרר"א לדרך החסידות.

זהו יסוד שלימדה אותנו דרך החסידות, כי כל יהודי הוא עניין לעצמו ואין שום מקום להשוות בין אחד לשני. והיה אם אתה כן מרגיש קנאה, הרי זהו השער שפתחו לך משמים כדי להכניס אותך בו לעבודת ה'! עבודה

פעם אחד היה הבן מלך מחתך עצים ונקף באצבעו. ורצתה הבת מלכה לכרך את אצבעו, וראתה שם אבן טוב. ונתקנאה בו מאוד ועשתה עצמה חולה.

ישנם אנשים שעושים את עבודתם בצורה חיצונית כאשר כל שאיפותיהם ומחשבותיהם נעות סביב הצלחות חיצוניות ולא אמתיות. אנשים כאלו שכיח שכאשר הם רוצים לחזק מאן דהו בעבודת ה', הם עושים זאת על ידי ה"חזיון" שלהם. כלומר שהם אומרים לו 'אתה כן יכול', 'אתה יכול לצמוח גדול בישראל'. כך מנסים הם להלהיב לעבודת ה' באמצעות הדברים שנחשבים בעיניהם להצלחה. אולם כאשר הם מדברים על לבו של הלה לחזקו, הרי הם יוצאים מחוזקים בעצמם. כי לפתע נגלה לעיניהם אדם שאמנם אין לו את המעלות הגדולות בתורה ותפילה ומעשים טובים, אבל הרצון הפנימי שלו הוא 'אבן טובריין פארן הייבישטער'! כולו זך ונקי לכבוד ה'.

מה עניין הכישוף לכאן? וכן למה למכשף היא גילתה את האמת?

להבנת העניין יש להקדים מאמר המקובל מהרה"ק מוהר"ן זי"ע, כי מי שמכוון כוונות והוא אינו ראוי לכך, הרי זה נחשב לו כמו כישוף! לא פחות ולא יותר. והדברים נראים תמוהים ביותר.

אלא כתוב כאן יסוד עצום. עבודת ה' אינה דורשת 'קונצים' או שקרים, צריך פשוט לעבוד את ה'! איך? במה שאתה עושה! בלימוד התורה, בתפילה, באכילה, בכל דבר. אבל מי שמראה כביכול מוכרחים לעשות דווקא כך או דווקא כך, ורק באופנים אלו אפשר להמשיך את השפע, הרי זה כמו כישוף שממשיך את השפע למי שאינו ראוי לו.

אבל מי שכן ראוי והגון לכוון את הכוונות, אצלו זה נובע ממקום פשוט ואמיתי! הוא מכיר באמת במציאות ה', ויודע שכל הכוונה אינה אלא דרך וצמצום כיצד לפנות לה' יתברך מתוך הרחמים הגדולים ביותר. זוהי המדרגה הנעלית והגבוהה ביותר!

לעומת זאת מי שלוקח את המדרגה הזאת לעצמו, כדרגה שרק באמצעותה יכולים לעבוד את ה', זהו כמו כישוף,

אמתית של אבנים טובות ומרגליות! ה' יתברך קורא לך ואומר: הבט נא וראה לאלו מעלות אתה מסוגל לזכות! לא מדובר על עשיות מופלגות כמו אלו שמסוגלים לכך, לימוד ברציפות או התנזרות ממותרות וכיו"ב. מדובר על כוונה נקיה וזכה לכבוד ה'!

הקב"ה כביכול מבקש ממך: בא ברוך ה'! היכנס נא לשערי העבודה הזאת!

אבל בת המלך הייתה עסוקה במעלותיה הרבים, והיא פחדה שמישהו יקח את מקומה, לכן נכנסה בה רוח קנאה והיא עשתה את עצמה חולה. ויש לפרשו בשני אופנים, או שהיא אכן לא הייתה חולה ורק עשתה את עצמה כאילו היא חולה. או יש לומר שבקנאתה ההרסנית היא גרמה לעצמה להיות חולה באמת!

ובאו כמה דוקטורים ולא היו יכולים לעשות לה רפואה.

כי בכל מה ששייך לעבודת ה', לא יכולה שום רפואה להועיל כל עוד שלא רוצים באמת להתרפאות.

וקראו למכשפים. והיה שם מכשף. וגלתה לו האמת שהיא עשתה עצמה חולה כנ"ל.

כי כידוע שבעולם הכישוף כל אחד הוא נגד השני באשר רצונו להמשיך את השפע רק לעצמו ולא לזולתו. וכמו כן הוא גם מי שמכוון כוונות אבל כוונתו היא עבור עצמו!

נמצא שעבודתה של בת המלך, היא גופא ממש עניין הכישוף, היא רוצה מדרגות גדולות, אבל בלי עבודת ה' אמתית.

• גאולת הנפש למעשה •

כאשר מתעוררת קנאה מעבודת ה' של הזולת, יש להבין שיש בכך קריאה אלינו משמים: ראה נא את מעלותיו ואת זכות ליבו של חברך בעבודתו התמימה, ותלמד גם אתה מטהר ליבו. אל תנסה לחקות את המעשים שמתאימים לו ולכוחותיו, אבל כן תשתדל ללמוד ממנו את מה שאתה יכול, לטהר את ליבך לה' באמת! כי מי שעובד את ה' אבל בלי אמת, הריהו רחוק עד מאוד מאור ה', ונדמה הוא לבעלי המדרגה שבצד הקליפה, שאמנם חפצים במדרגות, אבל הכל זה רק עבור עצמם.

איך בוראים עולמות חדשים?

שיעורים בספה"ק "נועם אלימלך"

ויחמו הצאן אל המקלות ר"ל שיבואו להם חימום על הדינים ועל המאורעות אשר לא טובים. ותלדנה הצאן עקודים כו' דאיתא בספרים הקדושים דיש עולמות נקראים כן עקודים כו' שבראם הבורא ב"ה בתחיל' והם היו דין ואח"כ החריבם ובראם מחדש ומזגם ברחמים והצדיק בתורתו הקדוש' הוא בורא שמים חדשים. וכבר אמרתי הטעם שהצדיק יכול לבטל הדינים הקב"ה גוזר והצדיק מבטל הוא עי"ז מחמת שהגזירה נגזרה באיזה עולם והצדיק עוש' שמים חדשים ונמצא לא ה' הגזיר' בזה העולם * וממילא הגזירה בטיל' וזהו ותלדנה הצאן עקודים ר"ל שהם עצמם מולידים ועושים עולמות ועושים אותם רחמים גמורים.

בתחילת הבריאה היה הכל כלול ובלול יחד בלי שום גילוי. המציאות של הסתרה נחשבת 'דין' שמסתיר על מציאות ה'. וכך היו כל העניינים כלולים זה בזה בלי שיוכלו לראות את הפרטים כראוי.

ואח"כ החריבם ובראם מחדש

ומזגם ברחמים.

זוהי עבודת בני ישראל, לחבר את הדינים עם הרחמים, כי בזמן התיקון נעשה על ידי הקב"ה בעצמו רק חלק מהתיקון, אבל עדיין נשארו לנו החלקים שאנחנו צריכים לתקן בעולם.

והצדיק בתורתו הקדוש' הוא בורא

שמים חדשים.

כמובן שאין לנו שמץ של השגה בדבריו הקדושים, מאי משמע עולמות חדשים ושמים חדשים, אבל באופן כללי עניין העולמות הוא אינו עניין של מקום גשמי,

ויחמו הצאן אל המקלות ר"ל שיבואו להם חימום על הדינים ועל המאורעות אשר לא טובים. ותלדנה הצאן עקודים כו' דאיתא בספרים הקדושים דיש עולמות נקראים כן עקודים כו' שבראם הבורא ב"ה בתחיל' והם היו דין.

האר"י הקדוש גילה שבעבודתו של יעקב אבינו עליו השלום היו גנוזים סודות עליונים ועמוקים. ולא זו בלבד שהוא עבד בכך את ה', אלא שבכל מעשיו עם הצאן והמקלות העקודים נקודים וברודים, במ תיקון העליונים גבוה מעל גבוה. כי ישנם עולמות שנקראים עקודים וברודים שהם נחשבים יותר לעולמות של דין, ויש עולם הנקודים שזה כבר עולם של תיקון. לא נרחיב כאן בכל פרטי העניינים העמוקים, ניגע בהם רק מעט על קצה המזלג.

יפים ורעיונות נחמדים, אלא הם בוראים עולמות חדשים ממש! כאשר הצדיק משיג דעת חדשה ברחמי ה' ובאהבתו לכלל ישראל, בזה הוא ממשיך בריאה חדשה של עולמות!

כמו שמביא כאן הרבי ר' אלימלך זי"ע שבתחילה היו כל העולמות בבחינת דין והסתרה, כי לא הכירו בהם את ה' ומזה נגרם החורבן. כמו כן ממשיך עניין זה להתקיים אצל כל אחד ואחד כמו בראשית הבריאה, כי כל מי שחסר לו בפרטיות הכרה ברחמי ה', הרי זה נחשב לשבירה! רק על ידי השיתוף של מדת הרחמים שמתגלים על ידי הצדיקים, יכולים העולמות להתקיים.

את העבודה הזו עושים הצדיקים והם מחדשים תורות חדשות, והחלק שלנו פשוטי העם הוא, ללכת בדרכם של הצדיקים! לא להתנגד לגילוי שלהם ולהאמין למה שהם אומרים! (עי' מאמר קידוש).

וכאשר זוכים להידבק בגילוי זה, שוב אין הדינים שורים, כי שורש כל הגזירות הוא מדת הדין שמקטרגת שאין ישראל ראויים להתקרב לקב"ה חלילה, כמו שהיה הקטרוג על כלל ישראל אחרי החטא. עד שבא משה רבינו וחדש לוחות שניות, כביכול תורה חדשה, ועל ידי זה נמתקו הדינים. ועל ידי שכלל ישראל מאמינים למשה

אלא זהו מקום רוחני אשר בו מכירים את ה' יתברך בדרך המיוחדת לאותו עולם. כמו שידוע ומקובל מצדיקים שישנו עולם המכונה 'בארדיטשוב' אשר עצם הזכרת שמו מעוררת רחמים וסגוריא על עם ישראל. וכן היו צדיקים שאמרו זאת על 'מירון'.

כי עולם הוא מלשון העלם, וזהו לאו דווקא העלם שלילי, אלא היות ולא שייך להשיג את הבורא יתברך בלי לבושים והסתרות, והיות ולכל עולם יש את הגילוי הפרטי שאותו הוא צריך לגלות. על כן באותו עולם מסתירים ומכסים את הכל, ומשיגים בו רק את מה ששייך אליו.

וכבר אמרתי הטעם שהצדיק יכול לבטל הדינים הקב"ה גוזר והצדיק מבטל הוא עי"ז מחמת שהגזירה נגזרה באיזה עולם והצדיק עוש' שמים חדשים ונמצא לא ה' הגזירה בזה העולם * וממילא הגזירה בטיל'.

נמצא שמה שכתב כאן שהצדיק בורא עולמות חדשים, זהו לא רק עניין מופשט, אלא זהו דבר ששייך לכל אחד ואחד ממש. כי גם אם לך עצמך אין את הכח לברוא עולמות כמו הצדיקים, אבל לכל הפחות תיכנס לעולמות שבראו הצדיקים!

כי זאת עלינו לדעת שעניינם של הצדיקים אינו רק לגלות חידושים

וזהו ותלדנה הצאן עקודים ר"ל
שהם עצמם מולידים ועושים
עולמות ועושים אותם רחמים
גמורים.

יותר ממה שכתבנו לפניכם כאן יש
להרחיב בדברי קודש אלו, ועוד חזון
למועד בס"ד.

רבנו ונכנסים לעולמות הללו אשר
בהם לא שורה שום דין, במילא נעשה
הכל רק חסדים ורחמים.

והיות שהיצר הרע נכנס לכל מקום
כדי לבלבל את היהודי ולרחקו חלילה
מה', לכן צריכים הצדיקים לחדש כל
הזמן עוד ועוד חידושים, ויחד עם
זה נדרשת מאיתנו עוד ועוד אמונה
בדבריהם וברחמים הגדולים שהם
מגלים ומחדשים.

• גאולת הנפש למעשה •

חז"ל גילו לנו כי בתחילת הבריאה היה הקב"ה בורא עולמות ומחריבן. עולמות שמציאות ה'
נסתרת בהם, הם עולמות של תוהו ושל דינים, ולכן לא היה להם קיום. עד ששיתף הקב"ה את
מדת הרחמים, והחל להיות ניכר כבוד ה', רק לעולם כזה יש זכות קיום. כדברים האלו מתרחש גם
אצל כל יהודי בכל הדורות. בתחילה קיימת אצלו מציאות של דין והסתרה, עד שהוא זוכה לגלות
את מציאות ה', ובזה הוא בורא עולמות חדשים, ועל ידי זה נמתקים כל הדינים !

מעשה מבחור שרוצה לעבוד את ה'

השיחה עם ישע'לה - פרק ו'

תקציר מהפרק הקודם:

ישע'לה שם לב שהמשפיע התרגש מאוד ממשוהו ממש עד דמעות, והוא מנסה להבין מה קרה.

ישע'לה: מה קרה? הכל בסדר?

המשפיע: הכל מצוין ישע'לה, אני פשוט מתרגש לשמוע יהודי עם לב נקי לה'.

ישע'לה: אבל המשפיע, האמת היא בדיוק להיפך, אני לא נקי, זו בדיוק הבעיה שלי! בשלמא בראש השנה כשהרגשתי את מלכות ה', אז הייתי נקי, אבל עכשיו? עכשיו אני קולט שבכלל לא התכוונתי לכבוד ה', אלא הכל היה רק עבור עצמי בלבד! אני לא מבין מה יש להתרגש כאן כל כך. אני לא רוצה להרוס למשפיע את ההתרגשות, אבל באמת שאין מה לקנאות בי או להתרגש, אדרבה אני עוד במשבר מזה שלא הולך לי.

המשפיע (בחיוך): ישע'לה יקירי, תדע לך שברגע שהגעת להבנה שהמחשבות שהיו לך בימים הנוראים לא היו נכונות, בהבנה הזו בלבד כבר החזרת את הכל!

ועוד יותר מזה. האור שהיה לך בראש השנה היה אור שקיבלת במתנה משמים, אבל ההשגה שהגעת אליה עכשיו, זה כבר פרי של עבודתך העצמית. נכון שאתה אומר שהגעת לזה בכוחו של רשב"י שהיית על ציונו הקדוש, אבל זה גופא נחשב לעבודה שלך, מה שלא הלכת לישון והתאמצת להתבונן ולהתעמק.

כמובן שכל העבודת ה' שלנו נעשית ביחד עם האור של הצדיקים, הם מסייעים ביד האדם לעבוד את ה' כראוי. זה מה שרציתי לומר לך לפני כן, אבל העניין הזה של התקשרות לצדיקים הוא עניין ארוך ואין עכשיו זמן לתפוס את כל העולם בבת אחת.

אבל על כל פנים תדע לך שהרצון שנכנס לך להבין ולרצות את העבודה האמתית, זהו הדבר הגדול ביותר! זה מה שנקרא עבודת אמת לה'!

ישע'לה: מה?! אכן כך?! אני כבר הייתי כל כך שבור שאיבדתי הכל, ועכשיו אתם אומרים שבדיוק להיפך?!

המשפיע: אכן כן! ותדע לך שכדי להיכנס לעולם של עבודת הצדיקים לא

המשפיע: אשמח לענות לך ואני מקווה שבאמת אצליח להסביר. תאמר לי בבקשה, ההרגשה הנפלאה שהייתה לך בראש השנה ואחר כך במירון, האם זה גרם לך להתרגשות?

ישעי'לה: בוודאי! אפילו בכיתי שם מאוד.

המשפיע: יפה מאוד. הבכי הזה הוא לא בכי של תשובה או רצון להשתנות, זהו בכי מסוג אחר, בכי של דבקות וקרבת ה'.

ישעי'לה: אוהה! עכשיו כשאני חושב על הדברים אני רואה שזה ממש נכון! זה לא היה בכיה של תשובה, זה היה סוג אחר. נתת לי אותיות להבין מה הרגשתי. פשוט קרבת ה'!

המשך יבוא בס"ד.

נדרש דווקא לעשות הרבה, לפעמים יכולים על ידי תנועה קטנה לזכות להכל!

היו סיפורים כאלו אצל הצדיקים, כגון המסופר (למיטב זכרוני) שהרה"ק הדברי חיים מצאנז זי"ע אמר שהוא למד לקרוא קוויטלעך בעת עמדו בהכנת הדגים אצל ה'אור לשמים' זי"ע. וכן ה'תפארת שלמה' אמר שלמד להיות רבי בעת העמדת הסכך על הסוכה אצל האור לשמים.

כי לזכות להכרה אמיתית בה' אפשר גם ברגע אחד, ולא נדרש לזה דווקא מעשה גדול.

תבין שגם אתה זכית לחזור להכרה שהייתה לך בראש השנה בזכותו של רשב"י!

ישעי'לה: סליחה, אבל האם אני יכול לשאול מה יש להתרגש כאן כל כך?

• גאולת הנפש למעשה •

כאשר יהודי מתעורר להבין מה היא עבודת ה' אמיתית ונקיה לכבוד ה', מתעוררת בקרבו חרטה עצומה על כל הימים שהוא העביר עד עכשיו בצורה כל כך נכונה ורחוקה מה'. הוא מרגיש כביכול הוא איבד את כל מה שהוא עשה חלילה. אבל האמת היא שתחושת החרטה הזאת היא זו שמחזירה את כל מעשיו ומעלה אותם אל הקדושה, באשר בזכותה הוא זכה לגלות את האור האמיתי של עבודת ה'. הדבר הזה נעשה בכוחם של הצדיקים הקדושים אשר על ידי ההתקשרות לאורם, זוכים למצוא את אור ה' באמת

נצחיות הפרשה

יש ה' במקום הזה - מחוץ לכתלי בית המדרש

יכול ללמוד כמו פעם ולא להתפלל כמו פעם. אין מה לעשות, זה לא מה שהיה. המציאות הזו מביאה אותו להסיק מסקנות שככל הנראה לעת עתה ולפי הנתונים הקיימים הוא לא מסוגל לעבוד את ה' ח"ו.

אבל המסקנא הזו היא מוטעית בתכלית! כי אמנם ישנה באמת כזו עבודה של לימוד התורה ארבע עשרה שעות ביום מתוך פרישות מוחלטת מכל ענייני העולם הזה, וזה דבר עצום ונורא. 'ותלמוד תורה כנגד כולם'. אבל הרי כבר ידענו שלפעמים 'ביטולה זהו קיומה'. לפעמים הקב"ה מצפה לעבודה מסוג אחר.

הגע בעצמך, אילו לא היה יעקב אבינו עובד בבית לבן, הרי לא היו עומדים וקמים השבטים הקדושים! ולא זו בלבד, אלא איתא בשם הבעש"ט הקדוש שיעקב אבינו הוצרך לדבר עם לבן הארמי כדי להוציא בולעו מפיו את הנצוצות הקדושים שהיו אצלו. ומכיון שיעקב אבינו ברח משם בטרם עת והיה צריך להשלים עוד מעט דיבורים עמו כדי לסיים את העלאת הנצוצות, לכן רדף לבן אחריו כדי שיושלם התיקון!

אם מבינים את זה, מבינים שאכן רצון ה' הוא ללמוד ארבע עשרה שנים בלי

איך אפשר להבין שאחרי כל כך הרבה שנים בלי שינה, הוצרך יעקב אבינו לישון בדיוק כאשר הוא מגיע למקום קדוש זה?

להבנת הדברים נקדים בשאלה נוספת. הנה עינינו הרואות פעמים רבות בחורים טובים ומצוינים שעשו חיל בשנות לימודיהם בישיבה, עסקו בתורה בהתמדה ועלו והתעלו בכל ענייני עבודת ה'. והנה אך חלף זמן קצר מנישואיהם, ולא נודע כי באו אל קרבנה, למרבה הצער פוגשים אותם כשהם רחוקים מכל מה שהיה מנת חלקם בישיבה. מה קרה? שמא תאמר שזה מחמת טרדות הפרנסה, הרי כמה וכמה יהודים ישנם שעמלים קשות לפרנסתם והם בכל זאת קובעים עתים לתורה ברצינות ובדבקות. מה קרה אם כן לאותו בחור שבישיבה לא ראינו כמעט מדבר דיבורי חולין, ופתאום אנחנו מוצאים אותו כראש המדברים בכל מקום. לא לשון הרע חלילה, אבל הבל הבלים הכל הבל. איך אפשר להבין דבר כזה?

התשובה היא פשוטה עד מאוד. כאשר הוא שהה בין כתלי הישיבה הוא זכה ללמוד תורה ולעבוד את ה' בצורה מיוחדת ונפלאה, והנה אחרי החתונה הוא מרגיש ירידה עצומה. הוא כבר לא

בית שהשכינה הקדושה שורה בו. השראת השכינה שעד היום הוא זכה אליה! כעת צריכים להניח בצד את כל העבודה שהייתה עד היום, ולהתחיל לחפש לעבוד את ה' בצורה חדשה, ובכך לגלות שהוא אכן מחפש לעבוד את ה' באמת, ולא רק כפי שהוא מבין בשכלו ובדעתו. כאשר הוא יחיה בצורה כזו, הרי שלא זו בלבד שהוא יצליח להתחבר לתורה באמת וביתר שאת, אלא שהוא עוד יזכה למעלות רמות ונשגבות, הרבה יותר ממה שהיה לו לפני כן!

חובה להדגיש: ארבע עשרה השנים ההם בישיבת שם ועבר היו ההכנה הנדרשת והנחוצה לקראת בניין הבית! וכמו כן מי שלא ינצל את שנות הבחורות כפי שצריכים לנצל אותם, אין ספק שהוא עלול מאוד ליפול לגשמיות ח"ו. אבל אחרי שנים אלו, חובה עלינו ללכת לישון, כלומר להיזיז הצידה את כל מה שידענו עד היום על עבודת ה', ולהתחיל לחפש את העבודה האמתית והנרצית לפניו יתברך.

לשכב לישון, אבל להשיג את גדלות ה' בשלימות עדיין לא ניתן באמצעות הדרך הזו בלבד. ישנה אמרה חריפה בשמו של הרה"ק מצאנז זי"ע שאמר פעם על מתמיד גדול שהיה לומד שש עשרה שעות ביום, ואמר עליו הרה"ק כי הוא מבטל כל יום שמונה שעות! והבן. ומי שמבין מה היא עבודת ה' באמת, יודע שגם בשינה ובשאר העניינים אפשר וצריך לעבוד את ה'.

בית המקדש הרי הוא המקום בו מתגלית מציאות ה' באופן הגדול והמושלם ביותר. במקום קדוש זה התגלה ליעקב אבינו שישנה דרך נוספת בעבודת ה' אשר היא גבוה מעל גבוה, וגם מתוך שינה יכולים לקיים את העבודה הזאת למען שמו באהבה. השגה זו שהתגלתה אליו בהר המוריה, הייתה ההכנה לקראת העבודה שנכונה לו בביתו של לבן בשנים הבאות. כאן נסללה הדרך לקיום רצון ה' יתברך מתוך חיבור פנימי גם במקומות הנמוכים ביותר.

מכאן נבין שכאשר יהודי זוכה להקים את ביתו – בית מקדש מעט לה' יתברך,

• גאולת הנפש למעשה •

סיפור חייו של יעקב אבינו ע"ה מלמד אותנו מה היא עבודת ה' אמתית. כי אם אמנם יש שסוברים שניתן לעבוד את ה' רק באופן של פרישה מוחלטת מהעולם הזה, עבורם בא הלימוד מיעקב אבינו שאחרי שלמד ארבע עשרה שנה בישיבת שם ועבר, הוא נרדם דווקא במקום המקודש ביותר. ללמדך שגם במקום הזה – בתוך העניינים הגשמיים, יש ה'! כאשר יהודי מתחתן ויוצא לחיי המעשה, זהו הזמן להתחיל להבין מה היא עבודת אמת!

בסיעתא דשמיא

הפצת העלון נפשי גאלה

בהו"ק של 18 שקלים
אתה שותף בהוצאות
ההדפסה והחלוקה ויש לך
את הזכות להיות חלק
בהפצת אור הגאולה

ניתן לתרום בנדרים פלוס

ניתן להקדיש מדור בעלון
וכן להפיץ את העלון באזור מגורך
ניתן לצור קשר:

הרב יחיאל י. פרישמאן - 0527662543